

Festivalový zpravodaj

EROTIKA!

Nic zajímavého ke čtení tu nečekejte, chtěli jsme vás pouze titulkem nalákat! Opět jsme úspěšně zahájili 44. ročník FEMADu. Snad jen vám vzkážeme, že chceme více erotiky! Nejen na divadle, ale i v politice, nejen v politice, ale všude! Za zpravodaj můžeme vzkázat, že se o to budeme v následujících číslech snažit.

Program

Pátek 11. září

08.00–09.30	Snídaně
10.00–11.20	Triarius Česká Třebová: TEN DRUHÝ
11.30–12.20	Diskusní kluby
11.40–13.20	Oběd
13.30–14.30	Beseda v kruhu
15.30–16.30	Veselé Vánoce českého amatérského divadla
16.30–18.20	Večeře
18.30–19.55	DK Jirásek Česká Lípa: MARATŮV SADE
20.00–20.45	Diskusní kluby
20.50–21.50	Beseda v kruhu
22.00–23.45	Rádobydivadlo Klapý: ...DLOUHÁ CESTA
23.50–00.30	Diskusní kluby
00.40–01.40	Beseda v kruhu

Sobota 12. září

08.00–09.30	Snídaně
10.00–12.00	Divadlo Naboso Boskovice: LHÁŘ
12.10–13.10	Diskusní kluby
12.00–14.00	Oběd
13.50–14.50	Beseda v kruhu
15.00–16.25	Slovanský tyátr Olomouc: NAŠÍ FURIANTI
16.35–17.45	Diskusní kluby
16.40–18.20	Večeře
18.20–19.20	Beseda v kruhu
19.30–21.40	K.D.O. Hvozdná: KÓD NULA
21.50–22.40	Diskusní kluby
22.50–23.50	Beseda v kruhu
00.00–01.00	Noc papírových inspirací

Naše úžasná stravovací sekce, které vládne naše Úžasná Hanička Svobodová, vám poskytne jen to nejlepší na snídaních, ale i na rautech! Do této sekce se dostane vždy nejvíce členů Divadelního spolku Jiří a je také o ni největší zájem.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Bylo to milé.

Nakonec si myslím, že závěr byl lepší než některé úvodní pasáže. Některé momenty mě bavily, ale pokrátila bych to.

Zdlouhavé.

Velmi se mi to líbilo.

V půlce jsem usnula.

Velmi jsem se pobavila vším a strašně se mi to líbilo.

Nudilo mě to, ale chvílemi jsem se pobavil.

Umírala jsem.

Na to, že to bylo amatérské divadlo, tak mi to přišlo docela profesionální.

Nelituji toho, že jsem na toto představení šla.

Mě se radši neptejte, já jsem zvukař.

Nebylo to úplně stoprocentní, ta první půlka byla rozvleklá a ta druhá byla lepší. Byl to lepší průměr.

Určitě měli přestávku kvůli tomu, aby se došli vyčurat.

„Na OXO bych neletěl“

Rozhovor s Janem Krškou, režisérem a předsedou DS Žďár nad Sázavou

Otázka dlouhověkosti, Francie, ufouni nebo přímo zelňačka? Jaká hlavní myšlenka vás vedla k nastudování této inscenace?

Tak, zelňačka, to je taková zástupná věc, Francie se nám líbí, byli jsme tam několikrát, ale to není to podstatné. Zabývali jsme se tím stářím částečně, potom na nás zapůsobilo, jak se v té Francii všude stavěly supermarketky a betonový plochy, tak tohle všechno hrálo roli.

Jaký máte vy sám názor na dlouhověkost? Odletěl byste na OXO, pěstoval tam zelí a vařil zelňačku?

Ne, samozřejmě, že bych neodletěl. Jinak tu zelňačku, co tam jedli, tu jsem vařil přímo já.

Jak dlouho fungujete jako soubor?

Tak asi šedesát let takhle, v tomto složení. Příští rok vlastně budeme mít v dubnu šedesátileté výročí. Ten soubor se rekrutoval vlastně z dětského souboru. Můj strýc s několika dalšími lidmi založil soubor, kde hrály děti a některé ty děti vlastně zůstaly dodnes. Například ten, co hrál dnes Francise, Ivan Kyncl. Dnes má soubor zhruba 40 lidí.

Jaký máte pocit z divácké odezvy tady v Poděbradech?

Tak tohle představení asi těžko pochopí třeba mladí lidé kolem šestnácti až dvaceti let. Když jsem se ptal sestřiny vnučky, tak říkala, že to nechápe. Ale tak to je jasné, to je jiná generace. Myslím, že dnešní divácké složení bylo ideální, že jsme se trefili.

Je něco, co byste chtěl na závěr rozhovoru vzkázat FEMADu?

Já děkuju, že dokážete tohle to celé uspořádat. Jsme šťastní a moc moc děkujeme, že jsme si tu mohli zahrát!

Dostaň mě pryč!

- Přemýšlíš, jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře?
- Máš chuť na vynikající zmrzlinu z cukrárny na náměstí?
- Co si třeba na chvíli schrupnout v lázeňském parku?

Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás. Pod stolem tajně vytukey SMS ve tvaru: DOSTAN_ME_PRYC (své jméno + místnost, kde jsi) a odešli na 732 216 908.

Cena jedné SMS dle tvého operátora, techniky zajišťuje firma FEMADsos.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Není to protekce, je to projímadlo.

My máme každé dva močový měchýř.

Já jsem v tom viděl ten sex.

Dá se říct, že každý v tom divadle hledá to, co nemá v životě.

Já jsem se jenom nadechl, ale chci říct.

Já to nemůžu říct.

Já bych taky rád jedl.

Jste určitě mladší než já. Já jsem hodně mladej.

Principál to viděl hůř, poněvadž měl poraněné jedno oko.

Ježíš, já jsem na záchodě odehrál tak krásný divadlo.

On třeba nikdy nechtěl, abych mu dal pus, ale to já vždycky chtěl.

...i kdyby to bylo na pět cen Emmy...*

*Cena Emmy představuje každoročně udělované americké televizní ocenění, televizní obdoba filmových Oscarů.

Rozhovor se zvukařem Martinem z DS Žďár nad Sázavou

Letos přinášíme do našeho festivalového zpravodaje novinku. Jelikož jsme festival, kam se dostanou představení na druhou šanci a jsou tak trochu přehlížená, co se národní přehlídky Jiráskův Hronov týče, rozhodli jsme se zaměřit i na jiné přehlížené, kteří stojí za představeními, která se pak následně na FEMAD dostanou.

Zvučíte i jinde, nebo jenom v rámci souboru?

No já jsem měl i kapelu, hrál jsem v kapele a tam jsem dělal všechno dohromady. A jinak se věnuju zvuku.

Na co jste hrál v kapele?

Na baskytaru.

Co je nějaká technická specialitka téhle inscenace nebo největší radost či starost?

No tak asi největší radost je, když se povede skloubit přesně zvuk se světlem. Když přistává talíř například.

Máte na srdci něco, co byste chtěl vzkázat divákům, FEMADu, budoucím generacím?

...že dělat zvukaře je někdy dost náročný. :)

Z korespondence V+L

Vážený pane starosto, obtěžuji v nouzi, neb na pana Charváta mám sice telefon, ale blbě slyším, takže je mi to na nic. Jsem s ním domluven, že se dostavím ve čtvrtek v 17.00 hodin, kdy se zahajuje jakási výstava, Ale, blbec, jsem si neuvědomil, že bych to patrně neustál. Takže bych rád věděl, kdy musím být na místě a proč a co se bude po mně chtít a bude-li se sázet ta růže a mám-li si vzít monterky a tak. ... Rád bych pak odjel tak, aby to bylo slušné, ale jen pokud to bude nutné. Jsem motoricky dost neobratný a pobolívá mne páteř, plotýnky, mršky, schnou a skoro vržou, o kolenech nemluvě.

... Pokud jde o mé zásluhy – něco jsem snad kdysi udělal, ale že bych se nějak zasloužil o nějaký rozvoj – o tom pochybuji. Když jsem po letech viděl nějaké to představení v Prostějově, tak jako kdyby všechno to nové, s čím jsem kdysi přišel, a konec konců i Potužil, jako by neexistovalo, bylo útrpné se na to dívat. Stejně je tomu i s tzv. uměleckým přednesem, kdy pořád jde hlavně o to, aby byly ozvučeny hlavové dutiny – na smyslu poslání veršů moc nezáleží. Hlavní je krasomluva. Dodnes si kutím v tom svém Krytovém divadle, mnohdy jsou to inscenace sice nikterak dokonalé, ale tvarově nezvyklé, mající rukopis, a pes po nich neštěkne. Nechcete si to s tím ceněním ještě rozmyslet? Měl jsem Vám to asi napsat s trochu větším předstihem.

To vše nic nemění na tom, že si vážím Vašeho vztahu ke kultuře, vztahu dosti – žel – ojedinelého mezi úředními činiteli. A srdečně Vás zdravím.

Radim Vašínska

Vážený pane Vašínsko, jsem rád, že o sobě pochybujete. Tím jste mi ještě sympatičtější. S prominutím, jen blbec si je jistý sám sebou. Vězte, že já o Vás nepochybuji a nejsem sám.

Proto jsme velmi rádi, že jste přijal pozvání.

Pokud program s ohledem na zdravotní stav zredukujeme na minimum, tak ve čtvrtek 10. 9. v 19.00 je v divadle slavnostní zahájení festivalu. V jeho průběhu převezmete cenu za přínos ochotnickému divadlu. Pak dojde na nádvoří zámku k sázení. Monterky nepotřebujete, jáma bude vykopána, a Vy tam jen vsunete růži, zahrnete hlínu, udusáte a zalijete a převezmete od prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady Pamětní list. A jste volný!

Věřím, že to zvládnete a těším se na setkání s Vámi.

S přátelským pozdravem

Ladislav Langr

Milý pane starosto, děkuji za obsáhlou odpověď. A laskavou. Jen mne mrzí, že momentálně mám jak frak, tak i své smokinky v čistírně a budu přioděn dosti omšele. Dusání hlíny kolem růže mi snad půjde (jakoupak asi bude mít kytku barvu?), při zalejvání mne žena podrží.

Rád se s Vámi uvidím. Snad Vás po těch letech ještě poznám.

Srdečně zdravím!

Radim Vašínska

Dost žasnu, že se tradice v dnešní době ještě vůbec udržela, protože všechno se řítí jen za ziskem a tržními hodnotami. Divadlo má přece jen ušlechtilější funkci v lidském životě. Hlavně, že jsou ještě lidi, které to baví.

R. V. o FEMADu

Recitátor, herec, divadelní režisér, dramatik a principál Krytového divadla Orfeus Radim Vašínska ve čtvrtek před 19. hodinou na poděbradský zámek přijel. Během slavnostního zahájení převzal Cenu za celoživotní přínos amatérskému divadlu s přihlédnutím k formování FEMADu. Poté splatil dluh Poděbradským dnům poezie a zasadil, coby držitel Křišťálové růže, do zámeckého rozária svou živou květinu.

Za oponou letošní výstavy

Letošní FEMAD hostí – co se týká prostoru a počtu vystavovaných děl – zatím největší výtvarnou výstavu ve své historii. Účastní se jí tři divadelní scénografky i tvůrkyňe kostýmů: Věra Faberová, Květoslava Kovářová a Jarmila Křížková, jejich kolega Jan Hlavatý a malíř Václav Křížek. Jmenuje se Před oponou za oponou a my nyní poodhráme oponu jejich příprav.

Na počátku všeho byl nápad kurátora výstavy, který oslovil divadelní i televizní scénografku Jarmilu Křížkovou, o níž věděl, že se rovněž věnuje volné výtvarné tvorbě z netradičních přírodních materiálů (převážně přesliček) a jejíž manžel – malíř Václav – má k divadlu hodně blízko. Oni navrhli společnou výstavu s kolegou Janem Hlavatým (mimochoodem synem dlouholetého herce Divadla na Vinohradech) a následně se k nim přidala i Květa Kovářová a Věra Faberová.

Postupně musely následovat desítky vzájemných emailů i telefonátů mezi šéfem poděbradské kultury (i FEMADu) Jakubem Charvátem a kurátorem i vystavujícími. Přeposílaly se půdorysy foyeru divadla, fotografie z předešlých výstav. Poté následovaly obhlídky autorů přímo na místě činu – v su-

terénu pod kovadlinou kováře v Divadle Na Kovárně. Diskutovalo se o osvětlení prostoru i jeho dalších technických dispozicích, ale i o pohybu účastníků festivalu, aby jim exponáty nepřekážely anebo naopak nebyly mimo jejich zorné pole.

Postupně docházelo k výběru a eliminaci zamýšlených exponátů. Po několika společných schůzkách se vystavující jakž-takž domluvili. Není vůbec jednoduché skloubit a vyvážit pět různých individualit a vytvořit z jejich tvorby společnou řeč...

Manželé Křížkovi potom v Praze od ostatních zkompletovali jejich plátna i papíry a mohl přijet pick-up z Poděbrad s řidičem Martinem, aby exponáty odvezl do divadla.

V úterý (dva dny) před zahájením výstavy dorazili do Poděbrad i autoři. Za vydatné spolupráce zdejšího technika Dalibora pak výstavu za šest hodin instalovali. Zdá se vám to dlouhé? Prostě

něco, co si předem „papírově“ připravíte nakonec v praxi a reálu nevypadá tak, jak jste zamýšleli – a musí se improvizovat.

Jak se vše zdařilo? To musíte posoudit vy – diváci a návštěvníci!

Závěrem pouze malá omluva Věře Faberové, která se v některých tiskovinách objevila s dlouhým „á“. Určitě to nezavinil tiskářský šotek, nýbrž lidský faktor a tak trochu i její webové stránky, na nichž neuznává interpunkci ani v křestním jménu. (als)

„Máte na nás tři minutky? Máme na Vás tři otázky!“

1. Těšili jste se na FEMAD? Na co nejvíce?
2. Jaké dobré představení jste naposledy viděli?
3. Co byste dělali, kdybyste momentálně nebyli na FEMADu?

Jakub Charvát, 29 let, ředitel festivalu

1. Mooc, na všechny kamarády, které tady uvidím, na celkovou atmosféru. Na to až to konečně vypukne, protože to znamená, že skončila ta nepříjemná fáze příprav.
2. Kód Nula, Léčitel a Vladimír a Věnek: V háji.
3. Učil bych se, jak se lepí kachličky v koupelně.

Martina, 25 let, manželka ředitele festivalu

1. Na Kód nula.
2. Kód nula.
3. Vymalovávala omalovánky.

Theodor, 22 let, herec Rádobydivadla, student JAMU a tak

1. Těšil jsem se na FEMAD už loni, na atmosféru, přátele a kvalitní divadlo.
2. Balada pro banditu z Husy na provázku a dost jich bylo i na Hronově.
3. Nudil bych se, byl bych smutný a stýskalo by se mi po FEMADu.

Janička, stále 18, holka pro všechno na FEMADu

1. Ano! Je to pro mě završení prázdnin. Na všechny lidi a na atmosféru!
2. Psí matka, O Smolíčkovi Pacholíčkovi, kabaret od Ad Hoců na Hronově.
3. Zapíjela bych s kamarádkou její úspěšné státnice, což budu i tady na festivalu!

Pavlička, nechci uvádět, připravuji něco, co si lidé potom přečtou

1. Ano, těšila jsem se na FEMAD. Na vše jsem se těšila stejně.
2. Milej pane umřel soused, na Hronově.
3. Byla bych v práci.

Gábina, ještě 19 let, fotografa festivalu

1. Těšila jsem se moc, hlavně na atmosféru, zajímavá představení a fajn lidi.
2. Tři mušketyři na otočném divadle v Českém Krumlově.
3. Balila bych se na dovolenou.

Martina, ?? let, herečka DSJ

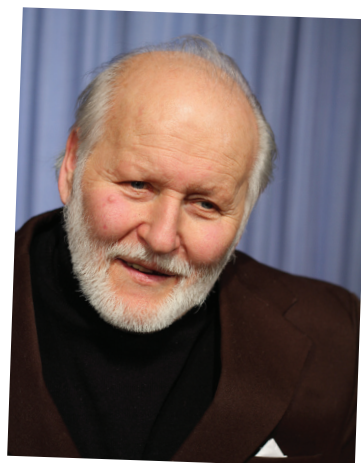
1. Nejvíc jsem se na něj těšila. Protože už dva roky jsem tady nebyla a teďka mám i dva lidi, se kterými sem mohu chodit. Konečně také uvidím po dlouhé době více představení a udělám si po delší době divadelní show.
2. Viděla jsem pár dobrých věcí ve Švandově divadle, ale líbila se mi nejvíc komedie Řemeslníci. A Romeo a Julie v Hradci Králové.
3. Byla bych na Vysočině a grilovala bych maso.

Petr Kracik, Petr Kracik, Petr Kracik

1. (smích)
2. Já jsem v divadle nebyl. Jedině to moje představení.
3. Nevím, co bych dělal. Asi bych zalíval terasu, kterou zítra ráno musím zalít.

Vladka, 50 let, seminaristka

1. Těšila jsem se, protože sem jezdím každý rok. Jsou tady daleko lepší představení než na Hronově. Letos jsem ho vynechala a jela přímo sem.
2. Ad Hoc – Zmrzovač.
3. Žehlila, prala, uklízela.

> Jan Pavlíček

> Káťa Vaněčková

> Evropská srdce

44. ročník divadelního festivalu FEMAD s podtitulem Salón odmítnutých pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady a Městské kulturní centrum Poděbrady.

Ředitel festivalu: Jakub Charvát +420 723 800 599 | Organizační sekce: Zdeněk Havlas +420 603 886 582 | Tiskové středisko: Jana Langrová +420 776 614 885

Stravovací sekce: Hana Svobodová a Miloš Novák | Moderátor: Martin Kočí | Bufet: Mirek Fišer a dalších 30 členů Divadelního spolku Jiří

LEKTOŘI DÍVADELNÍCH KLUBŮ A SEMINÁŘŮ: Rudolf Felzmann, Petr Kracik, František Zborník, Jaroslav Kodeš, Ivo Kristián Kubák

